

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/825**av den 17 maj 2017****om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017–2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket och artikel 197.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor. Såsom vidare fastställs i artikel 11 i EUF-fördraget ska miljöskydds krav integreras i unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.
- (2) I artiklarna 120 och 121 i EUF-fördraget anges att medlemsstaterna ska föra sin ekonomiska politik så att de bidrar till att förverkliga unionens mål och inom ramen för de allmänna riktlinjer som rådet anger. Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik är därför en fråga av gemensamt intresse.
- (3) Flera medlemsstater har genomgått och genomgår fortfarande anpassningsprocesser inriktade på att justera makroekonomiska obalanser som vuxit fram under senare tid, och många medlemsstater konfronteras med låg potentiell tillväxt. Unionen har identifierat genomförandet av strukturreformer som en av sina politiska prioriteringar för att säkra hållbar återhämtning, låta tillväxtpotentialen stärka anpassningskapaciteten och stödja konvergensprocessen.

⁽¹⁾ EUT C 177, 18.5.2016, s. 47.⁽²⁾ EUT C 240, 1.7.2016, s. 49.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 april 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 maj 2017.

- (4) Reformerna är till sin natur komplexa processer som kräver en fullständig kedja av högt specialiserade kunskaper och färdigheter samt en långsiktig vision. Att ta sig an strukturreformer på ett antal offentligpolitiska områden är krävande eftersom det ofta dröjer innan effekterna märks. Att skyndsamt och effektivt utforma och genomföra reformer är därför avgörande i såväl krisdrabbade som strukturellt svaga ekonomier. I detta sammanhang har stöd från unionen i form av tekniskt stöd varit viktigt inom ramen för stödet för Greklands och Cyperns ekonomiska anpassningar under de senaste åren. Egenansvar för strukturreformer på plats är en avgörande förutsättning för att de ska kunna genomföras framgångsrikt.
- (5) Medlemsstater kan dra nytta av stöd när de tar itu med utmaningar vid utformning och genomförande av tillväxtfrämjande strukturreformer i enlighet med unionens ekonomiska och sociala mål. Utmaningarna kan bero på olika omständigheter, t.ex. begränsad kapacitet när det gäller förvaltning och institutioner och inadekvat tillämpning eller genomförande av unionsrätt.
- (6) Unionen har betydande erfarenhet av att ge särskilt stöd till nationella förvaltningar och andra myndigheter i medlemsstaterna när det gäller kapacitetsuppbyggnad och liknande åtgärder på vissa områden (t.ex. beskattning, tull och stöd för små och medelstora företag) och i samband med genomförandet av sammanhållningspolitiken. Unionens erfarenhet av att bistå nationella myndigheter med att genomföra reformer bör användas till att stärka unionens förmåga att ge medlemsstaterna stöd. Det är verkligen nödvändigt med omfattande och integrerade åtgärder för att ge stöd åt de medlemsstater som genomför tillväxtfrämjande reformer och begär stöd av unionen i det hänseendet.
- (7) Revisionsrättens särskilda rapport (19/2015) med titeln *Tillhandahållandet av tekniskt bistånd till Grekland måste bli mer resultatinriktat* innehåller användbara rekommendationer i fråga om kommissionens tekniska stöd till medlemsstaterna. Dessa rekommendationer ska beaktas vid genomförandet av stödet enligt denna förordning.
- (8) Mot denna bakgrund är det nödvändigt att inrätta ett stödprogram för strukturreformer (nedan kallat *programmet*) med målsättningen att stärka medlemsstaternas kapacitet att förbereda och genomföra tillväxtfrämjande förvaltnings- och strukturreformer, inklusive genom bistånd med att använda unionsfonder effektivt och ändamålsenligt. Avsikten med programmet är att bidra till att uppnå gemensamma mål när det gäller att främja ekonomisk återhämtning, sammanhållning och skapandet av nya arbetstillfällen, öka Europas konkurrenskraft och produktivitet samt stimulera investeringar i den reala ekonomin. Detta skulle också göra det möjligt att bättre hantera de ekonomiska och sociala utmaningarna när det gäller att uppnå en hög välfärdsnivå samt hälso- och sjukvård och utbildning av hög kvalitet och att bekämpa fattigdom och social utestängning.
- (9) Stöd enligt programmet bör ges av kommissionen på begäran av en medlemsstat på områden med anknytning till sammanhållning, konkurrenskraft, produktivitet, innovation, smart och hållbar tillväxt för alla, sysselsättning och investeringar, såsom budget och beskattning, offentliga tjänster, institutionella reformer och förvaltningsreformer, rättsväsende, bekämpning av bedrägeri, korruption, penningtvätt och skatteundandragande, företagsklimat, utveckling av den privata sektorn, konkurrens, offentlig upphandling, offentligt deltagande i företag, privatiseringsprocesser, tillgång till finansiering, finanssektorspolitik, handel, hållbar utveckling, utbildning, arbetsmarknadspolitik, folkhälsa, asyl, migrationspolitik, jordbruk, landsbygdsutveckling och fiske.
- (10) Medlemsstaterna bör kunna begära stöd från kommissionen enligt programmet när det gäller genomförandet av reformer kopplade till ekonomiska styrprocesser, särskilt till landsspecifika rekommendationer utfärdade i samband med den europeiska planeringsterminen, när det gäller åtgärder knutna till genomförande av unionsrätt samt när det gäller genomförandet av ekonomiska anpassningsprogram. De bör också kunna begära stöd i samband med att de genomför reformer på eget initiativ för att uppnå sammanhållning, investeringar, hållbar tillväxt, nya arbetstillfällen och konkurrenskraft. Kommissionen kan ge vägledning om de viktigaste delarna i begäran om stöd.
- (11) Utöver en dialog med den medlemsstat som begär stöd, inklusive inom ramen för den europeiska planeringsterminen, bör kommissionen analysera begäran mot bakgrund av principerna om öppenhet, likabehandling och sund ekonomisk förvaltning och fastställa vilken typ av stöd som bör ges utifrån hur akuta och hur vitt- och

djupgående de konstaterade problemen är, stödbehoven på de angivna politikområdena samt en analys av de socioekonomiska indikatorerna och medlemsstatens allmänna förvaltningskapacitet. Med utgångspunkt från den analysen och med beaktande av befintliga åtgärder och verksamheter finansierade av unionsfonder eller unionsprogram bör kommissionen komma överens med den berörda medlemsstaten om de prioriterade stödområdena, målen, en vägledande tidsplan, stödåtgärdernas omfattning och det beräknade totala ekonomiska bidraget för stödet, som ska fastställas i en samarbets- och stödplan.

- (12) För att främja bl.a. öppenhet bör kommissionen delge Europaparlamentet och rådet samarbets- och stödplanerna enligt de villkor som anges i denna förordning.
- (13) Kommissionen bör, med den stödsökande medlemsstatens samtycke, ha möjlighet att organisera tillhandahållandet av stödet i samarbete med europeiska och internationella organisationer eller andra medlemsstater som har gått med på att vara reformpartner. Den stödsökande medlemsstaten bör ha möjlighet att för ett eller flera stödområden inleda partnerskap med en eller flera medlemsstater som reformpartner för att få bistånd med att utarbeta strategier och reformfärdplaner, utforma stöd av hög kvalitet eller övervaka genomförandet av strategier och projekt. Ansvar för reformerna vilar på den stödsökande medlemsstaten, men reformpartner eller andra medlemsstater som tillhandahåller stöd, eller båda, bör kunna bidra till ett framgångsrikt genomförande av programmet.
- (14) I kommissionens meddelanden av den 19 oktober 2010, med titeln *Översyn av EU:s budget*, och av den 29 juni 2011, med titeln *En budget för Europa 2020*, betonas betydelsen av att fokusera finansieringen på verksamheter och åtgärder som har ett tydligt europeiskt mervärde, dvs. där åtgärder på unionsnivå kan ge ett mervärde jämfört med åtgärder enbart från medlemsstaternas sida. Detta innebär att stödåtgärderna och verksamheterna enligt programmet bör säkerställa komplementaritet och synergi med andra program och annan politik på regional nivå, nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå, beroende på vad som är lämpligt. Åtgärderna och verksamheterna enligt programmet bör tillåta att man utvecklar och genomför lösningar som, på lämplig nivå, hanterar nationella utmaningar med inverkan på utmaningar på det mellanstatliga planet eller unionsplanet, och som också kan bidra till social, ekonomisk och territoriell sammanhållning. Dessutom bör åtgärderna och verksamheterna enligt programmet bidra till att unionsrätten genomförs på ett samstämmigt och konsekvent sätt. Vidare bör de också bidra till att ytterligare utveckla förtroendet och främja samarbetet med kommissionen och mellan medlemsstaterna. Dessutom har unionen bättre förutsättningar än medlemsstaterna när det gäller att skapa en plattform för att tillhandahålla och utbyta god praxis mellan jämbördiga deltagare liksom när det gäller att mobilisera sakkunskap.
- (15) Det är nödvändigt att fastställa en finansieringsram för programmet som täcker en period som är anpassad till löptiden för den fleråriga budgetram som fastställs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (16) Programmets finansieringsram bör bestå av finansiella medel som dras av från anslag till tekniskt stöd på kommissionens initiativ enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾ och (EU) nr 1305/2013 ⁽³⁾. För att tillåta sådana avdrag för detta särskilda program, och utan att det påverkar framtida förslag, är det nödvändigt att ändra de förordningarna.
- (17) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet. Finansiering av programmet genom överföring av anslag från tekniskt stöd på kommissionens initiativ enligt förordningarna (EU)

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 bör endast ses som en undantagslösning och bör inte utgöra ett prejudikat när det gäller finansiering av framtida initiativ.

- (18) Medlemsstater som begär stöd bör ha möjlighet att på frivillig grund bidra till programmets finansieringsram med ytterligare medel. För närvarande begränsar förordning (EU) nr 1303/2013 möjligheten att överföra medel avsedda för tekniskt stöd på initiativ av en medlemsstat till medlemsstater med tillfälliga budgetproblem. Förordning (EU) nr 1303/2013 bör därför ändras så att alla medlemsstater tillåts delta i finansieringen av programmet. De medel som överförs till unionsbudgeten bör användas till att stödja åtgärder som bidrar till smart och hållbar tillväxt för alla i de berörda medlemsstaterna.
- (19) Denna förordning bör genomföras i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*). Kommissionen bör därför anta årliga arbetsprogram och informera Europaparlamentet och rådet om dessa. De årliga arbetsprogrammen bör fastställa de åtgärder som behövs för att de ska kunna genomföras, i överensstämmelse med programmets allmänna och särskilda mål, urvals- och tilldelningskriterier för bidrag samt alla övriga uppgifter som krävs.
- (20) Med hänsyn till hur viktigt det är att understödja medlemsstaternas ansträngningar att genomföra struktur-reformer, institutionella reformer och förvaltningsreformer är det nödvändigt att tillåta en samfinansieringsgrad för bidrag på upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna för att uppnå programmets mål, samtidigt som det säkerställs att principerna om samfinansiering och icke-vinst iakttas.
- (21) På begäran av en stödsökande medlemsstat, vid oförutsedda och vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet som kräver omedelbara insatser, t.ex. en allvarig störning i ekonomin eller viktiga omständigheter utanför medlemsstatens kontroll som allvarligt påverkar dess ekonomiska eller sociala förhållanden, bör kommissionen kunna besluta om särskilda åtgärder som omfattar en begränsad del av det årliga arbetsprogrammet och en begränsad period på upp till sex månader och som överensstämmer med programmets mål och stödberättigande åtgärder, så att medlemsstaten kan ta itu med dessa akuta behov.
- (22) För att säkerställa att medel från unionsbudgeten tilldelas på ett effektivt och konsekvent sätt och att principen om sund ekonomisk förvaltning upprätthålls bör åtgärder enligt programmet komplettera och bygga vidare på pågående unionsprogram, samtidigt som dubbelfinansiering av samma utgift undviks. Kommissionen och den berörda medlemsstaten bör, inom sina respektive ansvarsområden och under processens alla skeden såväl på unionsnivå som på nationell nivå, säkerställa en ändamålsenlig samordning så att samstämmighet, komplementaritet och synergi säkerställs i samspelet mellan de finansieringskällor som används för åtgärder i de relevanta medlemsstaterna och som är nära kopplade till programmet; detta gäller särskilt åtgärder i medlemsstaterna som finansieras via unionsfonderna och unionsprogrammen. Kommissionen bör göra sitt yttersta för att säkerställa komplementaritet och synergi med stöd som tillhandahålls av relevanta internationella organisationer.
- (23) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, i tillämpliga fall, administrativa och ekonomiska sanktioner.
- (24) För att underlätta utvärderingen av programmet bör ett transparent system för övervakning av genomförandet av de åtgärder och de resultat som uppnås med programmet inrättas från första början. Kommissionen bör till Europaparlamentet och rådet överlämna en årlig övervakningsrapport om programmets genomförande, inklusive information om begäranden om stöd som medlemsstaterna lämnat in, om hur bedömningskriterierna för begärandena om stöd tillämpats, om samarbets- och stödplaner, om reformpartners deltagande och om särskilda åtgärder som vidtagits. En oberoende halvtidsutvärdering som granskar programmets måluppfyllelse, resursanvändningens effektivitet och programmets mervärde på europeisk nivå bör göras. Dessutom bör en oberoende

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

efterhandsutvärdering behandla programmets effekt på lång sikt och dess hållbarhetseffekter. Dessa utvärderingar bör baseras på indikatorer som mäter programmets effekter.

- (25) För att anpassa förteckningen över indikatorerna på programmets måluppfyllelse, mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av programmet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av den förteckningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning när det gäller antagande av de årliga arbetsprogrammen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (27) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bidra till institutionella reformer, förvaltningsreformer och strukturreformer i medlemsstaterna genom att ge stöd till nationella myndigheter, enligt definitionen i denna förordning, för åtgärder som syftar till att reformera institutioner, styrningsstrukturer eller offentlig förvaltning samt ekonomiska och samhällseliga sektorer, inklusive genom bistånd med att använda unionsfonderna på ett effektivt, transparent och ändamålsenligt sätt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, eftersom omfattningen av stödet kommer att fastställas i samförstånd med den berörda medlemsstaten.
- (28) I syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning, bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av och löptid för programmet

Genom denna förordning inrättas stödprogrammet för strukturreformer (nedan kallat *programmet*) för perioden 20 maj 2017–31 december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *stödmottagande medlemsstat*: en medlemsstat som mottar stöd från unionen enligt programmet,

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

2. *unionsfonder*: de europeiska struktur- och investeringsfonder som avses i artikel 1 i förordning (EU) nr 1303/2013, fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 ⁽¹⁾, asyl-, migrations- och integrationsfonden, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ⁽²⁾, instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 ⁽³⁾, och instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, som inrättats som en del av fonden för inre säkerhet genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ⁽⁴⁾,
3. *nationell myndighet*: en eller flera nationella myndigheter, inklusive myndigheter på regional och lokal nivå, som samarbetar i en partnerskapsanda i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar,
4. *internationell organisation*: en internationell organisation i den offentliga sektorn som inrättats genom ett internationellt avtal, liksom specialiserade underordnade organ som inrättats av en sådan organisation, i den mening som avses i artikel 58.1 c ii i budgetförordningen; organisationer som likställs med en internationell organisation anses vara internationella organisationer i enlighet med budgetförordningen,
5. *europeiska organisationer*: Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden i enlighet med artikel 58.1 c iii i budgetförordningen.

Artikel 3

Europeiskt mervärde

1. Programmet ska finansiera åtgärder och verksamheter med europeiskt mervärde. Kommissionen ska därför säkerställa att åtgärder och verksamheter som väljs ut för finansiering kan förväntas ge resultat som i enlighet med subsidiaritetsprincipen har europeiskt mervärde, och den ska övervaka huruvida europeiskt mervärde faktiskt skapas.
2. Åtgärder och verksamheter inom ramen för programmet ska säkerställa europeiskt mervärde särskilt genom
 - a) utveckling och genomförande av lösningar som hanterar lokala, regionala eller nationella utmaningar med inverkan på utmaningar på det mellanstatliga planet eller unionsplanet, och som också kan bidra till social, ekonomisk och territoriell sammanhållning,
 - b) komplementaritet och synergi med andra unionsprogram och strategier på regional nivå, nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå, beroende på vad som är lämpligt,
 - c) bidrag till samstämmigt och konsekvent genomförande av unionsrätt och unionspolitik, samt främjande av europeiska värderingar, inbegripet solidaritet,
 - d) bidrag till utbyte av god praxis, också i syfte att öka reformprogrammets synlighet och till uppbyggnad av en plattform och ett kunskapsnätverk vilka är unionstäckande,
 - e) främjande av ömsesidigt förtroende mellan stödmottagande medlemsstater och kommissionen liksom av samarbete mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (EUT L 150, 20.5.2014, s. 93).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

*Artikel 4***Allmänt mål**

Programmets allmänna mål är att bidra till institutionella reformer, förvaltningsreformer och tillväxtfrämjande struktur-reformer i medlemsstaterna genom att ge nationella myndigheter stöd när det gäller åtgärder som syftar till att reformera och stärka institutioner, styrning, offentlig förvaltning och ekonomiska och sociala sektorer som ett svar på ekonomiska och sociala utmaningar, med sikte på att stärka sammanhållningen, konkurrenskraften, produktiviteten och den hållbara tillväxten, skapa nya arbetstillfällen och öka investeringarna, särskilt i sammanhanget ekonomiska styrprocesser, inklusive genom bistånd med att använda unionsfonderna på ett effektivt, ändamålsenligt och transparent sätt.

*Artikel 5***Programmets särskilda mål och dess tillämpningsområde**

1. För att uppnå det allmänna målet i artikel 4 ska programmet ha följande särskilda mål, som ska eftersträvas i nära samarbete med de stödmottagande medlemsstaterna:

- a) Att stödja de nationella myndigheternas initiativ att utforma reformer så att de motsvarar deras prioriteringar, med beaktande av rådande förhållanden och förväntade socioekonomiska effekter.
- b) Att stödja de nationella myndigheterna i deras arbete med att stärka sin förmåga att formulera, utveckla och genomföra reformpolitik och reformstrategier och med att eftersträva ett helhetsgrepp som säkerställer samstämmighet mellan mål och medel tvärssektoriellt.
- c) Att stödja de nationella myndigheternas ansträngningar att utforma och genomföra lämpliga processer och metoder genom att beakta god praxis och erfarenheter i andra länder som befunnit sig i liknande situationer.
- d) Att bistå de nationella myndigheterna i arbetet med att öka effektiviteten och ändamålsenligheten i förvaltningen av mänskliga resurser, bl.a. genom att höja kompetensnivån och ange tydliga ansvarsområden.

2. De särskilda mål som anges i punkt 1 ska avse politikområden med anknytning till sammanhållning, konkurrenskraft, produktivitet, innovation, smart och hållbar tillväxt för alla, sysselsättning och investeringar, särskilt ett eller flera av följande:

- a) Offentlig finans- och kapitalförvaltning, budgetprocesser, skuld- och skatteförvaltning.
- b) Institutionella reformer samt en effektiv och serviceinriktad offentlig förvaltning, bland annat, när så är lämpligt, genom regelförenkling, upprätthållande av rättsstatsprincipen, reformer av rättssystem och kraftigare insatser mot bedrägeri, korruption och penningtvätt.
- c) Företagsklimat (inklusive för små och medelstora företag), återindustrialisering, utveckling av den privata sektorn, investeringar, offentligt deltagande i företag, privatiseringsprocesser, handel och utländska direktinvesteringar, konkurrens och offentlig upphandling, hållbar sektoriell utveckling och stöd till innovation och digitalisering.
- d) Utbildning, arbetsmarknadspolitik, inklusive social dialog, för skapande av nya arbetstillfällen, fattigdomsbekämpning, främjande av social delaktighet, system för social trygghet och välfärdssystem, folkhälsa och hälso- och sjukvårdssystem samt sammanhållnings-, asyl-, migrations- och gränspolitik.
- e) Politik för genomförande av klimatåtgärder, främjande av energieffektivitet och energidiversifiering samt för jordbruk, fiske och hållbar landsbygdsutveckling.
- f) Politik inom finanssektorn, inklusive främjande av finansiella kunskaper, finansiell stabilitet, tillgång till finansiering och utlåning till den reala ekonomin, framställning, tillhandahållande och kvalitetskontroll av data och statistik samt politik som syftar till att bekämpa skatteundandragande.

*Artikel 6***Stödberättigande åtgärder**

I syfte att uppnå de mål som anges i artiklarna 4 och 5 ska programmet särskilt finansiera följande typer av åtgärder:

- a) Sakkunskap vad gäller policyrådgivning, förändringar av politiken, utformning av strategier och färdplaner för reformer samt lagstiftningsreformer, institutionella reformer och struktur- och förvaltningsreformer.
- b) Tillhandahållande av experter (även utposterade experter) som under kortare eller längre tid ska utföra uppgifter på vissa områden eller genomföra operativ verksamhet, vid behov kombinerat med tolknings-, översättnings- och samarbetsstöd, administrativt stöd, infrastruktur och utrustning.
- c) Institutionell, administrativ och sektoriell kapacitetsuppbyggnad och kompletterande åtgärder på alla styrnivåer, som också i förekommande fall främjar civilsamhällets inflytande, särskilt
 - i) seminarier, konferenser och workshoppar,
 - ii) arbetsbesök i relevanta medlemsstater eller tredjeländer för att göra det möjligt för tjänstemän att förvärva eller utöka sina kunskaper på relevanta ämnesområden, och
 - iii) fortbildning och utveckling av nätbaserade eller andra kurser för att främja nödvändig kompetensutveckling med avseende på de relevanta reformerna.
- d) Insamling av data och statistik, utveckling av gemensamma metoder och, när det är lämpligt, indikatorer eller referensmått.
- e) Organisation av lokalt baserade operativa stödinsatser på områdena asyl, migration och gränskontroller.
- f) Kapacitetsuppbyggnad inom it: sakkunskap om utveckling, underhåll och drift av och kvalitetskontroll med avseende på den it-infrastruktur och de applikationer som behövs för att genomföra de relevanta reformerna, samt sakkunskap om program som syftar till digitalisering av offentliga tjänster.
- g) Undersökningar, forskning, analyser och enkäter, utvärderingar och konsekvensbedömningar samt utveckling och offentliggörande av handledningar, rapporter och utbildningsmaterial.
- h) Kommunikationsprojekt för inläring, samarbete, informationskampanjer, informationsspridning och utbyte av god praxis, organisation av kampanjer för att öka medvetenheten och informationskampanjer, mediekampanjer och arrangemang, inklusive övergripande kommunikation och, när så är lämpligt, kommunikation genom sociala medier.
- i) Sammanställning och offentliggörande av material för spridning av information och av programmets resultat, bland annat genom utveckling, drift och underhåll av system och verktyg baserade på informations- och kommunikationsteknik.
- j) Annan relevant verksamhet som bidrar till att de allmänna och särskilda mål som anges i artiklarna 4 och 5 uppnås.

*Artikel 7***Begäran om stöd**

1. En medlemsstat som önskar få stöd enligt programmet ska lämna in en begäran om stöd till kommissionen med angivande av politikområden och prioriteringar för stöd inom programmets tillämpningsområde enligt artikel 5.2. Begäran ska lämnas in senast den 31 oktober i ett kalenderår. Kommissionen får ge vägledning om de viktigaste delar som ska ingå i en begäran om stöd.

2. Med beaktande av principerna om öppenhet, likabehandling och sund ekonomisk förvaltning och efter en dialog med medlemsstaten, inklusive inom ramen för den europeiska planeringsterminen, ska kommissionen analysera den begäran om stöd som avses i punkt 1 utifrån hur akuta och hur vitt- och djupgående de konstaterade problemen är, vilka stödbehoven är per berört politikområde, en analys av de socioekonomiska indikatorerna och medlemsstatens allmänna administrativa kapacitet.

Med utgångspunkt från den analysen och med beaktande av befintliga insatser och åtgärder finansierade av unionsfonder eller andra unionsprogram ska kommissionen komma överens med den berörda medlemsstaten om de prioriterade stödområdena, målen, en vägledande tidsplan, stödåtgärdernas omfattning liksom det beräknade totala ekonomiska bidraget för stödet i en samarbets- och stödplan.

3. Begäran om stöd kan avse följande:

- a) Medlemsstaternas genomförande av reformer som de själva har tagit initiativ till, särskilt för att uppnå hållbar ekonomisk tillväxt och ett hållbart skapande av nya arbetstillfällen.
- b) Genomförande av ekonomiska anpassningsprogram i de medlemsstater som får ekonomiskt stöd från unionen i kraft av befintliga instrument, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 ⁽¹⁾ för medlemsstater inom euroområdet och rådets förordning (EG) nr 332/2002 ⁽²⁾ för medlemsstater utanför euroområdet.
- c) Genomförande av tillväxtfrämjande reformer kopplade till ekonomiska styrprocesser, särskilt landsspecifika rekommendationer utfärdade inom ramen för den europeiska planeringsterminen eller åtgärder knutna till genomförandet av unionsrätt.

Artikel 8

Information till Europaparlamentet och rådet om samarbets- och stödplanerna

1. Med den stödmottagande medlemsstatens samtycke ska kommissionen utan onödigt dröjsmål översända samarbets- och stödplanen till Europaparlamentet och rådet. Den stödmottagande medlemsstaten får vägra samtycke i händelse av känslig eller konfidentiell information, vars röjande skulle hota allmänintressen i den stödmottagande medlemsstaten.
2. Kommissionen ska emellertid tillhandahålla Europaparlamentet och rådet samarbets- och stödplanen under följande omständigheter:
 - a) Så snart den stödmottagande medlemsstaten har bortredigerat all känslig eller konfidentiell information, vars röjande skulle hota allmänintressen i den stödmottagande medlemsstaten.
 - b) Efter en rimlig tidsperiod, när röjande av relevant information inte skulle inverka negativt på genomförandet av stödåtgärderna enligt programmet, och under inga omständigheter senare än två månader efter genomförandet av sådana åtgärder enligt samarbets- och stödplanen.

Artikel 9

Utformning av stödet och reformpartner

1. Kommissionen får, med den stödmottagande medlemsstatens samtycke, organisera stödet enligt programmet i samarbete med andra medlemsstater eller europeiska och internationella organisationer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

2. Den stödmottagande medlemsstaten får, i samordning med kommissionen, ingå partnerskap med en eller flera andra medlemsstater som ska fungera som reformpartner på särskilda reformområden. En reformpartner ska, i samordning med kommissionen och på grundval av samförstånd med den stödmottagande medlemsstaten och kommissionen, hjälpa till att utarbeta en strategi och färdplaner för reformerna samt utforma stöd av hög kvalitet eller övervaka genomförandet av strategi och projekt.

Artikel 10

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för programmets genomförande fastställs till 142 800 000 EUR i löpande priser.
2. Det finansiella anslaget för programmet får också täcka utgifter för den förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för att förvalta programmet och för att uppnå dess mål, särskilt undersökningar, sammanträden med experter, information och kommunikation, inbegripet övergripande information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i denna förordning, utgifter för it-nätverk rörande behandling och utbyte av information samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen har för förvaltningen av programmet.
3. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Artikel 11

Andra ekonomiska bidrag till programmets budget

1. Utöver den finansieringsram som anges i artikel 10 får programmet finansieras genom extra, frivilliga bidrag från medlemsstaterna.
2. De extra bidrag som avses i punkt 1 i denna artikel får bestå av bidrag från medel som avsatts till tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ enligt artikel 59 i förordning (EU) nr 1303/2013 och som överförs enligt artikel 25 i den förordningen.
3. De extra bidrag som avses i punkt 1 ska användas till stöd för åtgärder som bidrar till att genomföra unionsstrategin för smart och hållbar tillväxt för alla. Ett bidrag från en stödmottagande medlemsstat i enlighet med punkt 2 ska uteslutande användas i den medlemsstaten.

Artikel 12

Ingen dubbelfinansiering

Åtgärder som finansieras enligt denna förordning kan få stöd från andra unionsprogram, unionsinstrument eller unionsfonder i unionens budget, förutsatt att stödet i fråga inte täcker samma kostnadsposter.

Artikel 13

Genomförande av programmet

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med budgetförordningen.

2. Åtgärderna enligt programmet får genomföras antingen direkt av kommissionen eller, indirekt, av andra enheter eller personer än medlemsstater i enlighet med artikel 60 i budgetförordningen. Särskilt ska ekonomiskt unionsstöd för sådana åtgärder som anges i artikel 6 i den här förordningen utgöras av

- a) bidrag, inklusive bidrag till medlemsstaternas nationella myndigheter,
- b) offentliga upphandlingskontrakt,
- c) ersättning för externa experters utgifter, inbegripet experter från de stödgivande eller stödmottagande medlemsstaternas nationella, regionala eller lokala myndigheter,
- d) bidrag till förvaltningsfonder som inrättats av internationella organisationer,
- e) åtgärder genom indirekt förvaltning.

3. Bidrag får tilldelas medlemsstaternas nationella myndigheter, Europeiska investeringsbanksgruppen, internationella organisationer, offentliga eller privata organisationer och enheter som är lagligt etablerade i något av följande:

- a) Medlemsstaterna, och
- b) Eftaländer som är medlemmar i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i enlighet med villkoren i det avtalet.

Samfinansieringsgraden för bidrag ska vara upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna, utan att det påverkar tillämpningen av principerna om samfinansiering och icke-vinst.

4. Stöd får också ges av enskilda experter, som får inbjudas att bidra till utvalda verksamheter inom ramen för programmet när det är nödvändigt för att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 5.

5. För att genomföra programmet ska kommissionen, genom genomförandeakter, anta årliga arbetsprogram och underrätta Europaparlamentet och rådet om dessa. De årliga arbetsprogrammen ska beskriva vilka åtgärder som behövs för att genomföra arbetsprogrammen, i enlighet med de allmänna och särskilda mål som avses i artiklarna 4 och 5 i denna förordning, urvals- och tilldelningskriterierna för bidrag samt alla uppgifter som krävs enligt budgetförordningen.

6. För att säkerställa att medel finns snabbt tillgängliga ska en begränsad del av det årliga arbetsprogrammet vara avsedd för särskilda åtgärder i händelse av oförutsedda och vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet som kräver omedelbara insatser, t.ex. en allvarlig störning i ekonomin eller viktiga omständigheter utanför medlemsstatens kontroll som allvarligt påverkar dess ekonomiska eller sociala förhållanden. Kommissionen får, på begäran av en stödsökande medlemsstat, besluta om särskilda åtgärder i överensstämmelse med de mål och åtgärder som anges i denna förordning för att stödja de nationella myndigheterna när de tar itu med akuta behov. Sådana särskilda åtgärder är till sin natur tillfälliga och ska inte vara underkastade de villkor som anges i artikel 7.1 och 7.2. De särskilda åtgärderna ska upphöra inom sex månader och får ersättas av stöd i enlighet med villkoren i artikel 7.

Artikel 14

Samordning och komplementaritet

1. Kommissionen och stödmottagande medlemsstater ska inom sina respektive ansvarsområden främja synergier och säkerställa ändamålsenlig samordning mellan programmet och andra unionsprogram och unionsinstrument, särskilt med åtgärder som finansieras av unionsfonder. För detta ändamål ska de

- a) säkerställa komplementaritet och synergi mellan olika instrument på unionsnivå, nationell nivå och, i förekommande fall, regional nivå, särskilt i samband med åtgärder som finansieras genom unionsfonder, både vid planering och genomförande,
- b) optimera samordningsmekanismer för att undvika dubbelarbete, och

- c) säkerställa nära samarbete mellan de som ansvarar för genomförandet på unionsnivå, nationell nivå och, i förekommande fall, regional nivå, så att stödåtgärderna blir konsekventa och effektiva.
2. Kommissionen ska göra sitt yttersta för att säkerställa komplementaritet och synergier med stöd som tillhandahålls av andra relevanta internationella organisationer.
3. De relevanta årliga arbetsprogrammen får fungera som samordningsram, om stöd planeras på något av de områden som avses i artikel 5.2.

Artikel 15

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av medel som utbetalats eller använts felaktigt samt vid behov genom effektiva, proportionella, administrativa och ekonomiska sanktioner.
2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, av dokument och på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt programmet.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾, utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av unionsfinansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som berörs av sådan finansiering.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra styckena ska samarbetsavtal med internationella organisationer, bidragsavtal och bidragsbeslut och kontrakt som ingås med tillämpning av den här förordningen uttryckliga tillerkänna kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och sådana kontroller på plats och inspektioner.

Artikel 16

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen ska övervaka genomförandet av de åtgärder som finansieras enligt programmet och mäta uppfyllelsen av det allmänna målet i artikel 4 och de särskilda mål som avses i artikel 5.1 med hjälp av de indikatorer som anges i bilagan.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer i bilagan.

2. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet överlämna en årlig övervakningsrapport om genomförandet av programmet. Rapporten ska innehålla information om
- a) begäranden om stöd som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med artikel 7.1,
- b) analyser av tillämpningen av de kriterier som avses i artikel 7.2 som används för att analysera de begäranden om stöd som medlemsstaterna lämnat in,

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

- c) samarbets- och stödplaner i enlighet med artikel 7.2,
- d) reformpartners deltagande i enlighet med artikel 9, och
- e) särskilda åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 13.6.

Kommissionen ska också till Europaparlamentet och rådet överlämna en oberoende halvtidsutvärdering senast vid halvårsskiftet 2019 och en oberoende efterhandsutvärdering senast den 31 december 2021.

3. Halvtidsutvärderingen ska innehålla information om måluppfyllelse för programmet, effektiviteten i resursanvändningen och programmets europeiska mervärde. Den ska också behandla den fortsatta relevansen vad gäller alla mål och åtgärder. Efterhandsutvärderingen ska bedöma programmet som helhet och innehålla information om dess effekt på lång sikt.

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.1 andra stycket ska ges till kommissionen från och med den 20 maj 2017 till och med den 31 december 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.1 andra stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.1 andra stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Ändringar av förordning (EU) nr 1303/2013

Förordning (EU) nr 1303/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Förvaltning av tekniskt stöd till medlemsstater”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. På begäran av en medlemsstat i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 (*) får en del av de medel som fastställts i artikel 59 i den här förordningen och som planerats enligt de fondspecifika bestämmelserna, i samförstånd med kommissionen, överföras till tekniskt stöd på kommissionens initiativ för genomförande av åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 58.1 tredje stycket led l i den här förordningen genom direkt eller indirekt förvaltning.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 av den 17 maj 2017 om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017-2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 (EUT L 129, 19.5.2017, s. 1)."

c) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"En medlemsstat ska ansöka om den överföring som avses i punkt 1 för ett kalenderår senast den 31 januari det år då överföringen ska göras. Ansökan ska åtföljas av ett förslag om ändring av det eller de program från vilket eller vilka överföringen kommer att göras. Motsvarande ändringar ska göras till partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med artikel 30.2 som ska fastställa det totala belopp som varje år ska överföras till kommissionen."

d) Följande punkt ska läggas till:

"4. Medel som överförts av en medlemsstat i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska omfattas av återkravsregeln i artikel 136 i denna förordning och artikel 38 i förordning (EU) nr 1306/2013."

2. I artikel 58.1 tredje stycket ska led l ersättas med följande:

"l) Åtgärder som finansieras enligt förordning (EU) 2017/825 i syfte att bidra till att genomföra unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla."

3. I artikel 91 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Av de samlade medlen efter det avdrag för stödet till FSE som avses i artikel 92.6 och stödet till dem som har det sämst ställt som avses i artikel 92.7 ska 0,35 % anslås till tekniskt stöd på kommissionens initiativ, varav högst 112 233 000 EUR i löpande priser ska anslås till det stödprogram för strukturreformer som inrättats genom förordning (EU) 2017/825 för användning inom det programrets tillämpningsområde och för dess ändamål."

Artikel 19

Ändringar av förordning (EU) nr 1305/2013

I artikel 51.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska första stycket ersättas med följande:

"I enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 1306/2013 får Ejflu använda upp till 0,25 % av sitt årliga anslag för att finansiera de uppgifter som avses i artikel 58 i förordning (EU) nr 1303/2013, inbegripet kostnaderna för att inrätta och driva det europeiska nätverk för landsbygdsutveckling som avses i artikel 52 i den här förordningen och det nätverk för det europeiska innovationspartnerskapet som avses i artikel 53 i den här förordningen på kommissionens initiativ och/eller för dess räkning, varav högst 30 567 000 EUR i löpande priser ska anslås till det stödprogram för strukturreformer som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 (*) för användning inom det programrets tillämpningsområde och för dess ändamål.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 av den 17 maj 2017 om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017-2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 (EUT L 129, 19.5.2017, s. 1)."

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 maj 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

C. ABELA

Ordförande

BILAGA

Indikatorer

Uppfyllelsen av de mål som avses i artiklarna 4 och 5.1 ska mätas med hjälp av följande indikatorer:

- a) Antal och typ av nationella myndigheter, offentliga förvaltningar och andra offentliga organ, såsom nationella ministerier eller tillsynsmyndigheter, som erhöll stöd enligt programmet, fördelat på stödmottagande medlemsstat.
- b) Antal och typ av stödgivare, t.ex. statliga och offentligrättsliga organ och privaträttsliga organ som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter, internationella organisationer, fördelade på särskilt mål, politikområde och stödmottagande medlemsstat.
- c) Antal och typ av genomförda stödberättigande åtgärder enligt artikel 6, t.ex. tillhandahållande av experter, fortbildning eller seminarier etc., fördelade på
 - i) landsspecifika rekommendationer eller relevanta åtgärder knutna till genomförande av unionsrätt, ekonomiska anpassningsprogram och reformer på medlemsstatens eget initiativ,
 - ii) särskilt mål, politikområde och stödmottagande medlemsstat,
 - iii) stödgivare, t.ex. statliga och offentligrättsliga organ och privaträttsliga organ som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter, eller internationella organisationer,
 - iv) stödmottagare från den stödmottagande medlemsstaten, t.ex. nationella myndigheter.
- d) Antal och typ av politiska och rättsliga arrangemang, t.ex. politiska samförståndsavtal eller avsiktsförklaringar, överenskommelser, avtal, som ingås mellan kommissionen, eventuella reformpartner och stödgivare för verksamhet enligt programmet, fördelade på särskilt mål, politikområde och stödmottagande medlemsstat.
- e) Antal politiska initiativ (t.ex. handlingsplaner, färdplaner, handledningar, rekommendationer och rekommenderad lagstiftning) som antagits till följd av relevant verksamhet som stöds av programmet, fördelade på särskilt mål, politikområde och stödmottagande medlemsstat.
- f) Antal genomförda åtgärder per politikområde och stödmottagande medlemsstat till följd av stödåtgärder enligt programmet, fördelade på landsspecifika rekommendationer eller relevant verksamhet knuten till genomförande av unionsrätt, ekonomiska anpassningsprogram och reformer på medlemsstatens eget initiativ.
- g) Återkoppling från nationella myndigheter, offentliga förvaltningar och andra offentliga organ som har mottagit stöd enligt programmet, liksom från eventuella andra aktörer eller deltagare, om resultaten eller effekterna av programåtgärderna, fördelat på särskilt mål, politikområde och stödmottagande medlemsstat, om möjligt med kvantitativa eller empiriska uppgiftsunderlag.
- h) Återkoppling från stödgivare om resultaten eller effekterna av det stöd som de har lämnat genom programmet inom det särskilda mål och det politikområde där de varit verksamma, fördelat på stödmottagande medlemsstat, om möjligt med kvantitativa eller empiriska uppgiftsunderlag.
- i) Förändringar i uppfattningen hos viktiga berörda parter om programmets bidrag till framgångsrika reformer fördelat på särskilda mål, politikområde och stödmottagande medlemsstat, om möjligt och närhelst lämpligt med kvantitativa eller empiriska uppgiftsunderlag.
- j) Antalet mål i samarbets- och stödplanen som den stödmottagande medlemsstaten har uppnått, bland annat på grund av stödet från programmet.

Indikatorerna ska användas i enlighet med tillgängliga uppgifter och tillgänglig information, inklusive lämpliga kvantitativa eller empiriska uppgifter.

Vidare ska kommissionen genomföra en kvalitativ analys för att fastställa sambanden mellan stöd från programmet, som mäts med hjälp av informationen från indikatorerna, och den stödmottagande medlemsstatens institutionella reformer och förvaltnings- och strukturreformer för att öka konkurrenskraften, produktiviteten, tillväxten, sysselsättningen, sammanhållningen och investeringarna.
